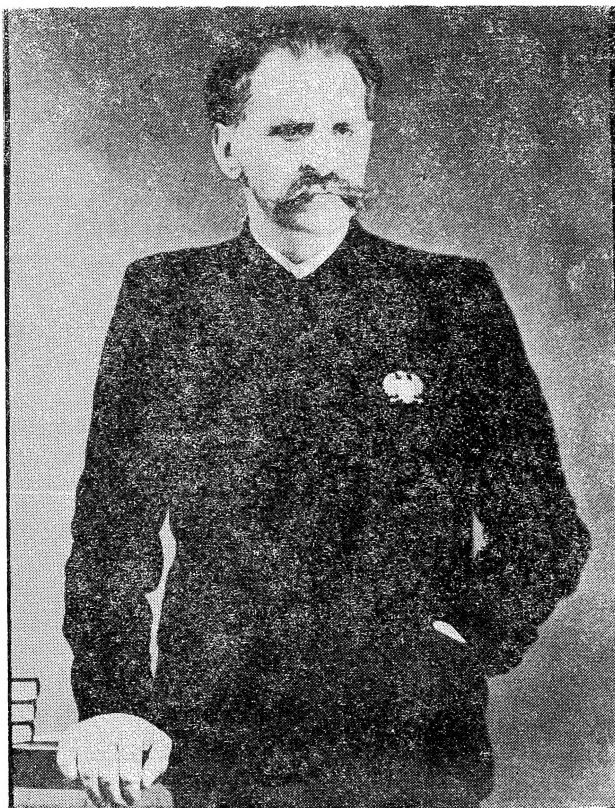

BOLESŁAW DROBNER – W STULECIE URODZIN

W roku bieżącym dnia 28 czerwca mija 100-lecie urodzin wybitnego obywatela Krakowa, Bolesława Drobnera (1883—1968). Drobner całe swe życie poświęcił pracy politycznej dla polskiego ruchu robotniczego i dla swego rodzinnego miasta Krakowa. Już w r. 1898 wstąpił w szeregi Polskiej Partii Socjalno-Demokratycznej (PPSD), potem działał w Niezależnej Socjalistycznej Partii Pracy oraz w Polskiej Partii Socjalistycznej, w której pełnił odpowiedzialne funkcje (członek Rady Naczelnej PPS w l. 1928—1936) reprezentując lewicowy kierunek tej partii. Pracę tę przerwał wybuch drugiej wojny światowej; Drobner znalazł się wówczas na terenie Związku Radzieckiego, gdzie poświęcił się działalności politycznej w Zarządzie Głównym Związku Patriotów Polskich. Po wojnie B. Drobner stanął do pionierskiej pracy na polskich ziemiach odzyskanych, jako prezydent miasta Wrocławia. Już wcześniej rozpoczął działalność publiczną jako poseł do Krajowej Rady Narodowej, a od r. 1947 jako poseł do sejmiku Rzeczypospolitej Polskiej. W latach 1956—1957 pełnił funkcję pierwszego sekretarza Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Krakowie.

Niezależnie od pracy na niwie państwowej, Drobner służył swemu miastu rodzinnemu, Krakowowi; już w r. 1933 został obrany członkiem krakowskiej Rady Miejskiej i powrócił do tej działalności ponownie z chwilą przy-

jazdu z Wrocławia do Krakowa. Znowu wielokrotnie był członkiem Rady Miejskiej Krakowa i zasiadał w różnych jej komisjach. Najwięcej jednak czasu i uwagi poświęcił swej pracy w Komisji Kultury. Dzięki jego inicjatywie i interwencjom u najwyższych władz, zdołał przeprowadzić wiele spraw trudnych i rozwiązać wiele poważnych kwestii. Dla miasta rodzinnego żywił największe przywiązanie, żył jego problemami i starał się o ich rozwiązanie.

Stulecie urodzin B. Drobnera stanowi okazję do przypomnienia postaci tego zasłużonego dla Krakowa, a także dla Muzeum Historycznego m. Krakowa, działacza i obywatela naszego miasta. Gdy wkrótce po drugiej wojnie światowej został przewodniczącym Komisji Kultury i Sztuki Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie, Drobner domagał się wzmożenia i pogłębienia badań nad dziejami miasta i objęcia opieką zabytków oraz pomników kultury. W jesieni 1945 r., działająca pod jego przewodnictwem, Komisja Kultury ustaliła, że koniecznym w tym kierunku krokiem jest m.in. otwarcie Muzeum Historycznego m. Krakowa jako samodzielnej placówki. Istniejące bowiem od r. 1899 Muzeum jako oddział Archiwum Aktów Dawnych (dziś Archiwum Państwowe w Krakowie) nie mogło spełniać swoich zadań; było ono ciągle w stadium organizacji, nie miało ani lokalu ani osobnego personelu, nie mówiąc o budżecie.

Toteż na posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej w dn. 18 XII 1945 r. Drobner szeroko uzasadnił konieczność powołania Muzeum Historycznego i przedstawił projekt statutu tegoż Muzeum. Miejska Rada Narodowa projekt ten jednomyślnie uchwaliła; odtąd też zaczął się okres organizacji nowej placówki muzealnej. W wyniku ogłoszonego już we wrześniu 1945 r. przez Zarząd Miejski konkursu, stanowisko dyrektora tworzącego się Muzeum powierzono historykowi sztuki dr. Jerzemu Dobrzyckiemu. I odtąd, aż do końca życia, B. Drobner udzielał wsparcia i pomocy przy organizacji młodej instytucji przy pokonywaniu wielorakich trudności. Popierał starania o lokale, o dotacje, służył radą dyrektorowi, którego był częstym gościem w budynku przy pl. św. Ducha 5. Przychodził na otwarcia wszystkich wystaw; współdziałał przy przekazywaniu, na cele Oddziału Dziejów i Kultury Żydów, gmachu Starej Bożnicy i uczestniczył w kwietniu 1959 r. w otwarciu tego oddziału.

Stosunek jego do Muzeum nie zmienił się z chwilą odejścia doc. J. Dobrzyckiego ze stanowiska dyrektora; nadal interesował się wszystkim co dotyczyło Muzeum, przekazywał różne drobne dary, a po jego śmierci, spuścizna po nim wzbogaciła zbiory Muzeum Historycznego m. Krakowa.